

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GAEC Jeanningros

Sagsøgt: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation og Ministre de l'Économie et des Finances

Anden part: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014⁽¹⁾ af 18. december 2013 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser⁽²⁾ og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014⁽³⁾ af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de — henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering — træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18.12.2013 om supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179, s. 17).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13.6.2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 17. december 2018 — Skatteverket mod Sögård Fastigheter AB

(Sag C-787/18)

(2019/C 72/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Sögård Fastigheter AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt en sælger af en fast ejendom, på grund af regler, som en medlemsstat har indført på grundlag af momsdirektivets⁽¹⁾ artikel 188, stk. 2, ikke har foretaget regulering af fradrag for indgående afgift, idet køberen udelukkende skal anvende ejendommen til transaktioner, som giver ret til fradrag, er der da noget til hinder for, at køberen, i et tilfælde, hvor reguleringsperioden ikke er udløbet, pålægges at foretage regulering af fradraget på et senere tidspunkt, hvor køberen selv overdrager ejendommen til en person, som ikke skal anvende ejendommen til sådanne transaktioner?
- 2) Ændres besvarelsen af spørgsmål 1 derved, at den første overdragelse som nævnes i dette spørgsmål, udgør en overdragelse af formuemasse som omhandlet i momsdirektivets artikel 19?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Appel iværksat den 17. december 2018 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. oktober 2018 i sag T-272/16, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou og A. Vasilopoulou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 4. oktober 2018, sag T-272/16, ophæves, for så vidt som Kommissionen blev frifundet, Den Helleniske Republiks gives medhold i søgsmålet anlagt den 25. juni 2016, og Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den (a) pålagde finansielle korrektioner for i alt 166 797 866,22 EUR for ansøgningsårene 2012-2013 i sektoren for direkte afkoblet støtte og (b) pålagde en samlet finansiell korrektion på i alt 3 880 460,50 EUR for regnskabsårene 2010-2013 i sektoren for Udvikling af landdistrikter — ELFUL, akse 1 + 3 — Foranstaltning 125 og 121 investerings-foranstaltninger (2007-2013).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat seks anbringender.

- A. Tre af anbringenderne angår den del af den appellerede dom, der vedrører det første, andet og tredje søgsmålsanbringende, og den korrektion, der er pålagt i sektoren for direkte afkoblet støtte.

Det første appelanbringende vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004⁽²⁾ af 21. april 2004 vedrørende definitionen af græsarealer samt en upassende begrundelse af den appellerede dom.

Det andet appelanbringende vedrører en urigtig fortolkning af retningslinjerne VI/5330/97 hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for at pålægge en korrektion på 25 % er opfyldt, en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 43, 44 og 137 i forordning nr. 73/2009⁽³⁾, en upassende og selvmodsigende begrundelse samt urigtig gengivelse af forligsorganets rapport.